

Hogni Djurhuus
fekk Móðurmáls-
virðislønina
2012

UMAFTUR AFTURUM

Pengar eru (næstan)ikki alt

Helt, eg skuldi kanna hatta har lækna-lyftið, sum av og á hefur verið uppi og vent, nú kommunulæknar ætla í verkfall, uttan tó at bróta lyftið.

Eingin fjølmiðil hefur, tað eg havi sæð ella hoyrt, sagt, hvat stendur í hesum lyfti, sum ivaleyst er tað sama her í

Føroyum sum í Danmark. Onnur Norðurlond brúka okkurt annað.

Har stendur einki um pengar. Ikki eitt orð.

Men læknarnir vilja heldur ikki hava fleiri pengar, skilst, men færri sjúklingar og meira frítíð.

Læknalyftið, tað er gamalt, frá 1815, sigur okkurt um ikki at gera mun á ríkum og fátækum og um tagnarskylduna.

Læknalyftið er, á donskum sjálvandi: "at jeg ved mine forretninger som praktiserende læge stedse skal lade det være mig magtpåliggende, efter bedste skønnende at anvende mine kundskaber med flid og omhu til samfundets og mine medmenneskers gavn, at jeg stedse vil bære lige samvittighedsfuld omsorg for den fattige som for den rige uden persons anseelse, at jeg ikke ubeføjet vil åbenbare, hvad jeg i min egenskab af læge har erfaret, at jeg vil søge mine kundskaber fremdeles udvidede og i øvrigt gøre mig bekendt med og nøje efterleve de mig og mit fag vedkommende anordninger og bestemmelser."

Greið orð, hóast gomul. Kanska koma pengarnir inn har, sum sagt verður mine forretninger.

Ella hugsaðu læknar tá í 1815 ikki so nógv um pengar.

Hatta var so tað, læknalyftið, sum

viðhvørt er havt á munni í hesum døgum.

Hvussu nógv borgarar, sum fólk nú eita, skuldi hvør komm-unulækni hava?

1600, haldi eg. Draga vit so hypokondrikarnar frá, hvussu nógv eru so eftir? Okkurt um helvtin. Rætta talið er tí 3200. Men sig ikki tað við ein kommunulækna, tí so er samdøgrið ov stutt og lønin alt ov lítil.

3200 borgarar í part. Nú eitur einki fólk longur, men vit eru øll vorðin borgarar. Fyrimyndin er, ja, sjálvandi, donsk.

Tað er nógv tignarligari at vera borgari enn bara at vera fólk. Tað eru øll.

3200 borgarar geva 16 kommunulæknar í Føroyum og harafturat nógv fleiri pengar í part. Tað er rættiliga avgerandi.

Latið okkum tosa um okkurt annað, Øll onnur tosa um sjúkur og læknar.

Vit kunnu tosa um lombini, sum koma um veturin, vit kalla vár her í Føroyum. Global sokallaða upphitingin leingir veturin hvørt ár.

Men tey royna sum frægast, lombini, at bjarga sær. Nógv doyggja tó, fingi vit at vita fyrr í vetur.

Men lembingin kann ikki biða til í juli, tá okkurt, sum líkist vári, er, várlíki.

Annars kann eg bara tiga, tí eg

havi ikki seyð. Tað er bæði nógv lættari og bíligari at keypa kjøt í handlunum. Eitt kjøtstykki við handtaki.

Annars eru ikki so nógvir djóralæknar í Føroyum, eg hugsu um 70.000 seyðir og nógv heimadjór og nógv stovuhundar.

Skuldu so ikki verið nógv fleiri djóralæknar í Føroyum at umsita vælferðina hjá djórum?

Menniskjan er eisini eitt djór, vilja summi vera við, tey ógudiligu, so kanska...

Hini siga, at Gud skapti mannin, sjálvandi mannin, fyrst sum hann, hann, var, Gud. Hann skapti borgaran.

Gud er ongantið sjúkur, ella hvønn kommunulækna hefur hann?

Telur hann eisini við sum borgari?

Annars er, sambært summum gudiligum borgarum, ikki brúk fyri læknum. Tað kann ein trúboðari orðna við at leggja hondina á heysin á borgarum og hála í annað bein teirra. Ókeypis fyri Heilsutrygd og kommunurnar. Og fyri borgaran, sjálvandi.

Hví ikki spara nógvir milliónir krónur og gagnnýta hendan møguleikan?

Tað eiga vit at gera, sjálvandi. Hatta eru okkara pengar, borgaranna pengar.

Og kommunan flaggar fyri borgarum, sum drepa børn. Óført.

13 tattovørar á Tattfest um vikuskiftið

Hevði tú kunna hugsað tær eina tattovering ella báðar tvær? So er ríkur møguleiki fyri tí hetta vikuskiftið. Tí eins og siður er í mai mánaði, er Tattfest á skránni hetta vikuskiftið. Sjonleikarhúsið er karmur um árliga tiltakið, har tattovørar úr øllum heimsins heraðshornum leita til Føroya við æviga-blekkinum í hondini. Hesaferð eru tey 13, sum leita sær í Sjonleikarhúsið og aftur hesaferð er tað íslenski Fjølur Geir Bragason, sum hefur tattoveringsverksmiðju í Føroyum saman við Terja Skibenæs, sum stendur á odda. Tey 13, sum koma til Føroya, eru serkøn innan ymisk øki, eitt nú aquarelle, portrett, black work og mangt annað. Her kemur eisini ein tattovørur, sum tattorverar uttan maskinu, ein sonevndur hand-poker. Tey hava

øll vunnið hópin av heiðurslønnum uttanlands, og hava eisini møguleika at vinna heiðurslønir her í Føroyum hetta vikuskiftið. Føroyska listakvinnan, Silja Eystberg, hefur málað plakatina, og kemur at verða í sjonleikarhúsinum at mála heiðurslønirnar, sum tattovørar kunnu vinna. Tær eita Best of Day, og Best of Show. Tattfest er friggjadagin og leygardagin í Sjonleikarhúsinum.

